

ԱԶԳԱՅԻՆ ՔՐՈՆԻԿ

ԲԱՐԻՋԻ ՀԱՅԳԱՅԱՆԸ ԵՆԴԵՑԻՆ. — ՊԵՐՊԵՐ-
ԵԱՆ ՎԱՐՓԱՐԱՆԻ ՔՄԱՆԵԻՆԵՐԻ ՄԵՍԵՍԿԻՆ.

«ՓԱՐՈՍ»-Ի ՎԵՐԵՐԵՆՈՒՄԸ.

— Պ. ԲԱՆԻՆԱՆԻՆ.

Բարիքի հայրնական եկեղեցին. — Բարիքի հայ-
կահայն եկեղեցւոյն շինութիւնը ծրարքի ձեւէ
թաղանթանութեան ձեւի սկսած մասնէլ. Պ. Ման-
թաշեան գնած է արդէն հողը, ժամն կուժոն
փողոցին մէջ, 400,000 Ֆրանքի, ճարտարա-
պետ կարգաւած է Մեծ Օրբերային կառուցիչ մե-
ծանուն Շարլ կարնիէի որդին, որուն պիտի
այխառակցի ծանօթ հայ արուեստագէտը, Պ.
Սոփոն Պէգերճեան:

Պերպրեան վարժարանի փառնահնգաւ մեակը.
— Կիմանանք որ Պերպրեան վարժարանին
նախկին աշակերտները որոշեր են տօնել ի
մօտոյ այդ հաստատութեան քանահեղինգած-
եակը, որ կը լրանայ հոկտեմբեր յին Մաս-
նախումբ մը կազմուած է Պրոսյո մէջ՝ Պեր-
պրեան նախկին սաներէ, նախագահութեամբ
Օրմանեան պատրիարքին, որ մասնաւոր կոն-
գակով մը հրաւէր կը կարողայ բոլոր կրիստէր
ազգայնիներուն՝ իրենց նիւթական աջակցու-
թիւնը շնորհել որդեց զի այդ հաստատութիւնը
շարունակ է, աւելի ընդարձակուած, իր ար-
դիւնաւոր գործունէութիւնը:

«Փարոս»-ի վերեւելումը. — Պ. Յ. Ս. փոխար կը
ժանուցանէ՝ չբխարակաւորով մը՝ թէ «Փարոս»
լրագիրը, զոր հիմնած էր Փահլեբէի մէջ 1897ին,
պիտի վերստին սկսի հրատարակուիլ սեպ. 19ին:
«Մեր առաջին թուոյն վերապահելով, կը պը-
րէ Պ. Ա. փար, խօսիլ այն ամէն կարգադրու-
թիւններու վրայ որոնք այս անգամ հիմնա-
կան, կանոնաւոր եւ փայլուն պիտի ընեն մեր
թերթի վերերեւումը, ներկայիս պարսին ու-
նինք ծանուցանել թէ «Փարոս» երկրորդ
չբխանի առաջին թիւի հրապարակ պիտի մըլէ
յառաջիկայ սեպտեմբեր 19ին 1901, եւ պիտի
հրատարակուի չարաթը երեք անգամ, երեք-
շաբթի, հինգշաբթի եւ չարաթ օրեր, նախկի-
նէն աւելի մեծ ծաւալով եւ եզրպատաս ու ար-
տասանմանի լաւագոյն զրիչներու աշխատակա-
ցութեամբ:»

Պ. Բաշինգադեան. — Պ. Գեորգի Բաշինգադեան
մտադիր է քիչ օրէն մեկնիլ Բարիքի, իր նը-
կարներու ցուցանադէսը (132 Bd. Montpar-
nasse) պիտի փակուի ուրեմն ի մօտոյ, չնոնք
որ դեռ առիթ չեն ունեցած տեսնելու տաղան-
գաւոր արուեստագէտին գործերը թող փութան
այս վերջին մէկ քանի օրերէն օգտուիլ:

ԳՐԲԵՐ ԵՒ ԹԵՐԹԵՐ

ՊԱՏՈՒՈՅ ԱՏԵԱՆԸ ԵՒ ՀԱՅ ՄԱՄՈՒԼԸ.

ՀՈԳԻՐ, ՎԱՀԱՆ ԹԷԳԵԱՆԵՐ —

ՄԻՈՒԹԵԱՆ ԽՆԴԻՐԸ:

Պատուոյ տեսանք եւ հույ մատուցը. — Կարգ մը
հայ թերթերու մէջ (քաղցրեւ մէջ՝ պէտք է
ըսել մանաւորաբար) շատ մը աղտոտութիւններ
զետեղուեցան Պ. Խաթիւնդիւրի եւ իմ պահան-
ջովու կատարուած պատուոյ տեսանին առթիւ:
Ինչու ստորագրութիւն չդնող կամ ստանունե-
րու ետեւ պահուրտող վատիւր ապուշուութեան եւ
ցածութեան կուտակուած պայար մը հրապա-
րակ նետեցին՝ «տաղանթ» անհետեւում ու
իւզոտ սերճախօսութիւնով մը Այնպիսի պա-
հու մը ուր հայ մտղողուրդը, նորէն զարհու-
րելի ստորագրով մը ենթարկուած, պէտք ունի
իր բոլոր զաւկներուն ճիգին՝ որպէս զի իր
ցարեւոր թիւիւնան, եւ ոչ արամագրութիւն
կը դգամ, ոչ ատեն ունիմ, — զբաղած, շատ
աւելի լուրջ եւ աշխու ձեռնարկներով, — այդ
փառնաշնորհուն վրայ պէտք եղածն ըսելով:
«Անահիտ»-ու յաջորդ թիւերէն մէկուն մէջ
պիտի հրատարակուի վերջնական եւ ամբող-
ջական ուսումնասիրութիւն մը Պ. Պ. Գալ-
բաճեանի եւ Գայախանի եւ իրենց ամէն տե-
սակ մեղսակիցներուն հեշտութիւնը վերու-
ծող, եւ այլ յօդուածը որ պիտի երևայ երբ
հանրային տեսակէտով շատ աւելի կարեւո-
րութիւն ունեցող կարգ մը գործեր աւարտած
ըլլամ, եւ երբ միանգամայն ճշգրտ ըլլամ
իւր մը մարտամատու թիւները պատուոյ
տեսանին շուրջը վրաստող զեռուններուն մա-
սին, պիտի լրացնէ այն օգուտը զոր անտա-
րակուածի կերպով պիտի ունենայ այս պա-
տուոյ տեսանը, երևան հանելով մեր ազգայն-
բարոյականին համար խորապէս վնասակար մը
հանրային գործունէութեան գէժ միջոց իտեղե-
ղատ հանդիսացող կարգ մը թունաւոր տարբեր,
որոնք անհրաժեշտ է որ ճանչցուին եւ զնջուին
վերջնապէս:

ՀՈԳԻՐ, ՎԱՀԱՆ ԹԷԳԵԱՆԵՐ. — Պ. Վահան Թե-
գեան, մին մեր նորագոյն գրականութեան
ամենէն ինքնատիպ եւ ամենէն նուրբ արու-
եստագէտներէն, հատորի մը մէջ — զոր ախղա-
սած է «Հոգի», — ամփոփած է իր ուսումնա-
ր եւ արձակ քերթուածները որոնց մէկ մասը
լոյս տեսած է «Մաղիկ»-ին, «Անահիտ»-ին եւ
արտասանման ուրիշ մէկ քանի թերթերու մէջ:
Այդ շատ սիրուն հատորին վրայ, ուր իրա-
պէս բանաստեղծ խառնուածք մը իր ներքին
բուրասանին բոլոր ծաղիկները, — ծաղիկներ
նուազկոտ շնորհի, — վայելչահիւս փունջով
մը ի լոյս է դրեր «Անահիտ»-ի յառաջիկայ թի-
ւերէն մէկուն մէջ պիտի յայտնուէր տպագրու-
թիւնը: